

Komplet Remisyonda Akut Lenfoblastik Lösemili Hastada Benign Intrakraniyal Hipertansiyon veya Psödotümör Serebri Gelişimi: Olgu Bildirimi

Dr. Rıdvan ALİ¹, Dr. Fahir ÖZKALEMKAŞ¹, Dr. Ahmet TUNALI¹,

Dr. Asuman ALİ², Dr. Mustafa BAKAR³, Dr. Mehmet ZARIFOĞLU³,

Dr. Canan ÖZYARDIMCI¹, Dr. Tülay ÖZÇELİK¹,

*Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları¹ ve Nöroloji³ Anabilim Dalı, BURSA
Spastik Çocuklar Hastanesi², BURSA*

- ✓ Akut lenfoblastik löseminin komplet remisyon süresinde benign intrakraniyal hipertansiyon gelişimi gösteren bir hasta sunmaktayız.

Anahtar kelimeler: *Akut lösemi, akut lenfoblastik lösemi, benign intrakraniyal hipertansiyon, psödotümör serebri.*

- ✓ **Intracranial Hypertension or Pseudotumor Cerebri in a Patient During the Complete Remission of Acute Lymphoblastic Leukemia: Case Report**

We report a patient with benign intracranial hypertension who presented during the complete remission of acute lymphoblastic leukemia.

Key words: *Acute leukemia, acute lymphoblastic leukemia, benign intracranial hypertension, pseudotumor cerebri.*

GİRİŞ

Benign intrakraniyal hipertansiyon (BİH) veya psödotümör serebri (PTS), intrakraniyal yer kaplayan lezyon, obstruktif hidrosefali, intrakraniyal enfeksiyon veya hipertansif encefalopati yokluğunda ortaya çıkan intrakraniyal basınç artışı ile karakterize bir sendromdur^(1,2). Etiyolojisi tam bilinmediğinden, BİH ile ilişkilendirilmiş hastalıklar çeşitlilidir ve bunların başında spesifik bir etiyoloji veya etiyopatogenetik mekanizma bulunamamaktadır^(3,4). Kadınlardaki oranı daha yüksek olup (2/1-8/1), özellikle menstruasyon bozukluğu olan büyüğe çağındaki genç obez bayanlarda görülmektedir⁽³⁾.

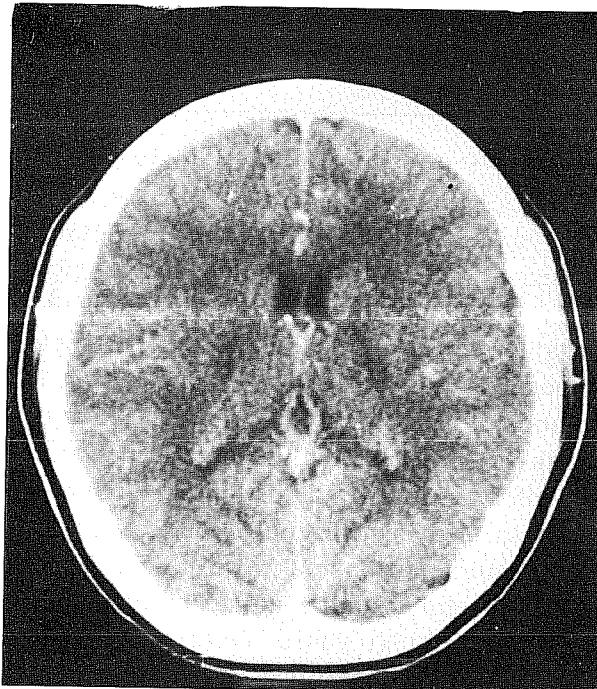
OLGU BİLDİRİMİ

14 yaşında kız çocuğu anemi semptomla-

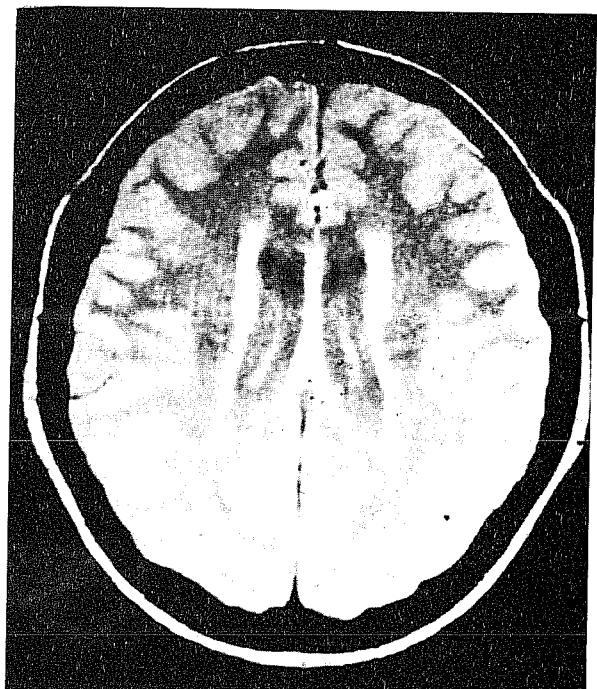
tolojisi ile müracaat etti. Fizik muayenesinde anemi bulgularıyla servikal ve aksiller bölgelerde az sayıda 0.5-1 cm büyülüğünde, ağrısız, orta sertlikte, enflamasyon ve endurasyon bulguları göstermeyen lensadenomegaliler ve 3 cm büyülüğünde hepatosplenomegalı saptandı. Hb: 4.4 g/dl, Hct: 13%, trombosit: 4600/mm³, lökosit: 220000/mm³ olarak ve periferik yaymasında %100 oranında lenfoblast tesbit edildi. Kemik iliğinin si-tolojik incelemesiyle French-American-British (FAB) sınıflandırmamasına göre "Akut Lenfoblastik Lösemi-L₂" tanısı aldı. Nörolojik semptomatoloji ve bulgu yoktu. Vinkristin ve prednisolon kombinasyonuyla (Prednisolon: 40 mg/m² 1-28 gün oral, Vinkristin: 1.4 mg/gün İ.V., 7 içinde bir toplam 4 doz) komplet remisyon elde edildi. İntratekal metotreksat

(15 mg/m², 5 doz) uygulanarak santral sinir sistemi profilaksi yapıldı. Purinethol ve metotreksat kombinasyonuyla idame tedavisi altına alındı ve 2 ayda bir vinkristin (1.4 mg/m², 1 gün) ve prednisolon (40 mg/m², 7 gün) uygulandı. Komplet remisyonun 6. ayında, 2 gün önce ortaya çıkan baş ağrısı, bulantı, kusma şikayetleriyle başvurdu. Fizik muayenesinde anemi, enfeksiyon veya trombositoopeni bulgusu tesbit edilmedi. Hb: 12.4 g/dl, Hct: 37%, trombosit: 185000/mm³, lökosit: 6800/mm³ (parçalı: %59, çomak: %4, eozinofil: %3, monosit: %2, lenfosit: %32) bulundu ve kemik iliğinin sitolojik incelenmesinde medüller nüks saptanmadı. Sinir sistemi muayenesinde; bilateral papilla ödemi haricinde patolojik bulgu belirlenmedi. Kraniyal komputerize tomografi normal bulundu (Resim 1). Beyin-omurilik sıvısı (BOS) basıncı 150 mmH₂O saptandı ve BOS biyokimyasında pa-

tolojik bulgu tesbit edilmedi. BOS sitolojik incelemede lenfoblastik infiltrasyon saptanmadı ve kültürde üreme olmadığı tespit edildi. Mevcut bulgular sonucunda hastanın tablosu benign intrakraniyal hipertansiyon olarak değerlendirildi ve asetozolamid tedavisi başlandı. Tedavinin 5. gününde bilateral abdusens paralizi ve bir kez grand mall tipte atak gelişti. Serebral magnetik rezonans görüntülenmesinde ihmali edilecek düzeyde bilateral optik sinir heterojenitesi, optik sinir kalınlaşması ve T₂ ağırlıklı görüntülerde periventriküler hiperintens bölge haricinde patolojik bulgu saptanmadı (Resim 2). Hastanın sinir sistemi tablosunda ilerleme olması nedeniyle asetozolamid tedavisine prednisolon (40 mg/m²) ilave edildi. Başağrısı, bulantı, kusma ve diplopiden oluşan hastanın şikayetleri süratle gerileme gösterdi ve BİH'de remisyon elde edildi. Steroid tedavisi tedricen azaltılarak

Resim 1. Komputerize tomografide görünüm.

Resim 2. Serebral magnetik rezonansta T2 ağırlıklı görüntülerde periventriküler hiperintens bölgeler

durduruldu. Akut lenfoblastik löseminin komplet remisyon safhasının 9. ayında ve benign intrakraniyal hipertansiyon tanısının 3. ayında ve steroid tedavisinin kesilmesinden 1 ay sonra, hastanın akut lösemisinin 1. meğüller nüksü gelişti. Akut lösemi nüksü esnasında hastanın nörolojik şikayetleri yoktu ve sinir sistemi muayenesinde bilateral papilla ödemi haricinde patolojik bulgu tesbit edilmedi.

TARTIŞMA

Benign intrakraniyal hipertansiyon veya psödotümör serebri, 3 kriterle karakterizedir: 1) Başağrısı, bulantı, geçici görme kayipları, 6. sinir felci ve papilla ödemi gibi artmış intrakraniyal basıncın oluşturduğu nörolojik ve oküler semptom ve bulguların olması, 2) Radikalolojik olarak serebral ventriküllerin normal veya çok az küçülmüş olması, 3) BOS'nın normal bulunması veya basıncın normal veya artmış olabilmesi ve protein miktarının düşük olabilmesi⁽⁵⁻¹¹⁾. Psödotümör serebri; 1) endokrin ve metabolik hastalıklarla (Addison Hastalığı, hiperadrenalinizm, hipoparatiroidizm, obesite, menstruasyon düzensizlikleri, gebelilik, postpartum ve menarş dönemi), 2) Intrakraniyal venöz-sinüs trombozu, 3) İlaç ve toksinlerle (vitamin A, tetrasiklin, nalidiksik asid, klordekon, amiodaron, lityum karbonat) 4) Hematolojik ve konnektif doku hastalıklarıyla (demir eksikliği anemisi, pernisiyöz anemi, infeksiyöz mononukleoz, Wiskott-Aldrich sendromu, sistemik lupus eritematosus, sarkoidoz) 5) BOS'nın yüksek protein miktarıyla, 6) Empty sella sedromuyla, 7) Çeşitli ve idiyopatik durumlarla ilişkilendirilmiştir⁽¹⁻⁵⁾. Keza tretinoïn, sitosin arabinosid, busulfan, sisplatin, vinblastin ve bleomisin gibi sitotoksik ilaçlarla da ilişkili olabileceği savunulmuştur^(12,13,14).

BİH veya PTS'nin klinik tablosu akut lösemili hastanın komplet remisyon döneminde

gelişmesi durumunda, bunun meningeal lösemiden ayırdedilmesi gereklidir. Otopsi çalışmalarında, tüm lösemili hastaların 1/3'ünde leptomeninks, kraniyal ve spinal sinir infiltrasyon bulguları saptanabilmektedir⁽¹⁵⁾. Oran; kronik lösemiden ziyade akut lösemide, miyeloblastik lösemiden ziyade lenfoblastik tipde, erişkinlerden ziyade çocukların daha yüksektir ve akut lenfoblastik löseminin nüksünde çocukların hayatı yüksektir^(2,16). Ancak meningeal lösemide, meningeal irritasyonun çok önemli bir bulgusu olan ense sertliği ve BOS'da lösemik hücreler vardır⁽²⁾. SUNDUĞUMUZ OLUDA DA, ÖNCÉ MENINGEAL LÖSEMI EKARTE EDİLMİŞ VE BULGULAR, BENIGN INTRAKRANIYAL HIPERTANSİYON Veya PSÖDOTÜMÖR SEREBRİNİN BULGULARI OLARAK DEĞERLENDİRİLMİŞTİR.

BİH veya PTS'nin patogenezi bilinmemektedir. Absorbsiyon blokajı söz konusu değilse, insanlarda BOS emilimi BOS basıncının artışıyla doğru orantılı olarak artmaktadır. İşaretlenmiş albümle (RISA) yapılan çalışmalarla ise, BİH veya PTS'li hastalarda BOS emiliminin bozulmuş olduğu saptanmış ve PTS'de kliniğin başlıca sorumlusunun sereral ödemini olabileceği ileri sürülmüştür^(4,17,18). Bu nedenle, BİH veya PTS'nin tedavisi; lomber ponksiyonları, asetazolamid ve kortikosteroid gibi ilaçları, oral veya intravenöz osmotik yükselticileri, şant operasyonunu içermektedir^(1,2). Oysa meningeal lösemiyi sadece kortikosteroidle tedavi edebilmek olası değildir ve meningeal lösemiyi takiben kısa bir müddet sonra kemik iliği nüksünün ortaya çıktığı bilinmektedir⁽¹⁶⁾. Bizim olgumuzda ise, asetazolamid tedavisine yanıt alınamaması üzerine tedaviye kortikosteroid ilave edilmiş ve súratle klinik tabloda iyileşme ve BİH veya PTS'de remisyon elde edilmiştir. Olgumuzda, BİH tanısının 3. ayında ve kortikosteroid tedavisinin kesilmesinden 1 ay sonra müdeller nüks gelişmiştir. Ancak bu aşamada nörolojik veya oküler semptomato-

loji saptanmıştır. Sunduğumuz olguda; lösemimin erken nüksünün gelişmemesi, BOS'da meningeal lösemiye ait bulgu tesbit edilmesi ve nörolojik tablonun remisyon-indüksiyon ve intratekal sitotoksik ilaçlarla değil de sadece asetazolamid ve oral kortikosteroid tedavisiyle tamamen düzelmesi psödotümör sereibriyi tamamen desteklemektedir.

Sonuç olarak; komplet remisyonda akut lösemili hastada da benign intrakraniyal hipertansiyon gelişebilir. Ancak patogeneziyle ilgili daha detaylı araştırmaların yapılması gerektiği kanısındayız.

Geliş tarihi : 02.06.1997

Yayına kabul tarihi : 25.03.1998

Yazışma adresi:

Dr. Ridvan ALİ

Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi,

İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Hematoloji Bilim Dalı

Görükle, BURSA

KAYNAKLAR

1. Fishman RA. Benign Intracranial Hypertension. In: Merrit's Textbook of Neurology Ed: Rowland LP, 8th Edition, Lea & Febiger, Philadelphia, USA, 1989, pp. 266.
2. Adams RD, Victor M. Benign, or Idiopathic, Intracranial Hypertension (Pseudotumor Cerebri, Meningeal Hydrops). In: Principles of Neurology, Ed: Adams RD, Victor M, 5th Ed., McGraw-Hill, Inc., New York, USA, 1993; pp: 547-549.
3. Digre KB, Varner MW, Corbet JJ. Pseudotumor Cerebri and Pregnancy. Neurology 1984; 34: 721-729.
4. Britton C, Boxhill C, Brust JCM, Healton EB, Braun CW, Killian P. Pseudotumor Cerebri, Empty Sella Syndrome, and Adrenal Adenoma. Neurology 1980; 30: 292-296.
5. Spector RH, Carlisle J. Pseudotumor Cerebri Caused by a Synthetic Vitamin A Preparation. Neurology 1984; 34: 1509-1511.
6. Weisberg LA. Computed Tomography in Benign Intracranial Hypertension. Neurology 1985; 35: 1075-1078.
7. McCammon A, Kaufman HH, Sears SE. Transient Oculomotor Paralysis in Pseudotumor Cerebri. Neurology 1981; 31: 182-184.
8. Johnston I, Hawke S, Halmagyi M, Teo C. The Pseudotumor Syndrome. Disorders of Cerebrospinal Fluid Circulation Causing Intracranial Hypertension Without Ventriculomegaly. Arch Neurol 1991; 48: 740-747.
9. Moser FG, Hilal SK, Abrams G, Bello JA, Schipper H, Silver AJ. MR Imaging of Pseudotumor Cerebri. AJR 1988; 150: 903-909.
10. Huckman MS, Fox JS, Ramsey RG, Penn RD. Computed Tomography in the Diagnosis of Pseudotumor Cerebri. Radiology 1976; 119: 593-597.
11. Evens RD, Rujanavech N, Mikhael MA. Utilization, Reliability, and Cost Effectiveness of Cranial Computed Tomography in Evaluating Pseudotumor Cerebri. Am J Roentgenol 1977; 129: 263-265.
12. Mahmoud HH, Hurwitz CA, Roberts WW, Santana VM, Ribeiro RC, Krance RA. Tretinoin Toxicity in Children with Acute Promyelocytic Leukemia. Lancet 1993; 342: 1394-1395.
13. Evers JP, Jacobson RJ, Pincus J, Zwiebel JA. Pseudotumor Cerebri Following High-Dose Cytosine Arabinoside. Br J Haematol 1992; 80: 559-560.
14. Per Soelberg S, Gjerris F, Svenstrup B. Endocrine Studies in Patients with Pseudotumor Cerebri. Estrogen Levels in Blood and Cerebrospinal Fluid. Arch Neurol 1986; 43: 902-906.
15. Barcos M, Lane W, Gomez GA. An autopsy Study of 1026 Acute and Chronic Leukemias (1958-1982). Cancer 1987; 60: 827.
16. Henderson ES. Meningeal Leukemia. In: Hematology, Ed: Williams WJ, Beutler E, Erslev AJ, Lichtman MA, 4th Edition, McGraw-Hill Publishing Comp., New York, USA, 1991, pp: 248-249.
17. Wall M, Dollar JD, Sadun AA, Kardon R. Idiopathic Intracranial Hypertension. Lack of Histologic Evidence for Cerebral Edema. Arch Neurol 1995; 52: 141-145.
18. Mathew NT, Meyer JS, Ott EO. Increased Cerebral Blood Volume in Benign Intracranial Hypertension. Neurology 1975; 25: 646-649.